ตาราง 54 จำนวนและร้อยละความชอบวิธีการนำเสนอข่าวแบบการถ่ายทอดข่าว ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้สื่อสาร / ชอบข่าวถ่ายทอด	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปนไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	3.7	0.7	3.7	3.0	10.6	3.3
	(2)	(1)	(1)	(4)	(5)	(13)
ชอบน้อย	9.3	6.5	7.4	0.8	2.1	4.5
	(5)	(9)	(2)	(1)	(1)	(18)
ชอบปานกลาง	18.5	34.1	7.4	21.2	27.7	25.1
	(10)	(47)	(2)	(28)	(13)	(100)
ชอบมาก	11.1	20.3	22.2	22.7	14.9	19.3
	(6)	(28)	(6)	(30)	(7)	(77)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4	38.4	59.3	52.3	44.7	47.8
	(31)	(53)	(16)	(69)	(21)	(190)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(54)	(138)	(27)	(132)	(47)	(398)

X^2 df 16 = 37.6864 sig .00

ตาราง 54 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคว์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความชอบวิธีการนำเสนอข่าวแบบถ่ายทอด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ชอบฟังอยู่ในระดับมาก พบว่า กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 22.7 รองลงมาเป็นกลุ่มผู้ใช้ภาษาจีน มีจำนวนร้อยละ 22.2 กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทย มีจำนวนร้อยละ 20.3 กลุ่มผู้ใช้ภาษาไทย มีจำนวนร้อยละ 14.9 และกลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่น มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 11.1 สำหรับค่าร้อยละของความแตกต่างของความชอบวิธีการนำเสนอข่าวแบบถ่ายทอด ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 20.3 - 11.1 = 9.2 %d

2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 20.3 - 22.2 = 1.9 %d

3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 20.3 - 22.7 = 2.4 %d

4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย

   = 20.3 – 14.9 = 5.4 %d

5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 14.9 – 11.1 = 3.8 %d

6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน

   = 14.9 – 22.2 = -7.3 %d

7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 14.9 - 22.7 = -7.8 %d

8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 22.7 - 11.1 = 11.6 %d

9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 22.7 - 22.2 = 0.5 %d

10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น

    = 22.2 - 11.1 = 11.1 %d

ตาราง 55 จำนวนและร้อยละความชอบวิธีการนำเสนอข่าวแบบรายการนิตยสารข่าวหรือรายการข่าวชาวบ้านของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้สื่อสาร / ชอบข่าวประกอบเพลง	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปนไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	3.7	2.9	7.4	6.1	14.9	5.8
	(2)	(4)	(2)	(8)	(7)	(23)
ชอบน้อย	1.9	6.5	3.7	3.8	4.3	4.5
	(1)	(9)	(1)	(5)	(2)	(18)
ชอบปานกลาง	11.1	27.6	14.8	16.6	27.6	20.9
	(6)	(38)	(4)	(22)	(13)	(83)
ชอบมาก	25.9	24.6	14.8	21.2	8.5	21.1
	(14)	(34)	(4)	(28)	(4)	(84)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4	38.4	59.3	52.3	44.7	47.7
	(31)	(53)	(16)	(69)	(21)	(190)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(54)	(138)	(27)	(132)	(47)	(398)

X^2 df .16 = 30.0334 sig . 01

ตาราง 55 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคว์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความชอบวิธีการนำเสนอข่าวแบบข่าวประกอบเพลง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ชอบฟังอยู่ในระดับมาก พบว่า กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นสื่อสารในครอบครัวมีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 25.9 ใกล้เคียงกับกลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทย มีจำนวน ร้อยละ 24.6 กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวนร้อยละ 21.2 ส่วนกลุ่มผู้ใช้ภาษาจีน มีจำนวนร้อยละ 14.8 และกลุ่มผู้ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 8.5 เท่านั้น สำหรับค่าร้อยละของความแตกต่างของความชอบวิธีการนำเสนอข่าวแบบข่าวประกอบเพลง ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 24.6 - 25.9 = -1.3 %d

2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 24.6 - 14.8 = 9.8 %d

3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 24.6 - 21.2 = 3.4 %d

4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย

   = 24.6 - 8.5 = 16.1 %d

5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 8.5 – 25.9 = -17.4 %d

6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน

   = 8.5 - 14.8 = -6.3 %d

7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 8.5 - 21.2 = -12.7 %d

8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 21.2 - 25.9 = -4.7 %d

9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 21.2 - 14.8 = 6.4 %d

10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น

    = 14.8 - 25.9 = -11.1 %d

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานย่อยข้อที่ 4 เกี่ยวกับรูปแบบรายการประเภทข่าว คือ ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับความชอบรับฟังรูปแบบรายการประเภทข่าวที่ออกอากาศ 5 นาที แต่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการประเภทข่าวที่ออกอากาศในอีก 2 แบบ คือ ข่าว 10 – 15 นาที และมากกว่า 15 นาที แต่ไม่เป็นไปตามทิศทางของสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้

เกี่ยวกับวิธีการนำเสนอข่าว พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความชอบวิธีการนำเสนอข่าวแบบบันทึกเสียง แบบถ่ายทอด และแบบข่าวประกอบเพลง แต่ไม่สัมพันธ์กับความชอบวิธีการนำเสนอข่าวแบบรายงานสด

การทดสอบสมมติฐานย่อยข้อที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของรายการที่รับฟังแหล่งที่มาของรายการข่าว แบ่งเป็น 3 แหล่ง คือ 1) บริษัทผู้จัดและผลิตรายการภายนอก 2) สถานีเครือข่าย 3) สถานีผลิตรายการเอง โดยกำหนดทิศทางของความสัมพันธ์ไว้ ดังนี้

แหล่งที่มาของรายการข่าวจากบุคคล จากบริษัทผู้จัดและผลิตรายการภายนอก กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทยและผู้ใช้ภาษาจีนปนไทยสื่อสารในครอบครัวมีจำนวนมีจำนวนของการรับฟังมาก เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

แหล่งที่มาของรายการข่าวจากส่วนกลาง ซึ่งเป็นสถานีเครือข่าย กลุ่มผู้ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนของการรับฟังมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

แหล่งที่มาของรายการข่าวจากสถานีผลิตรายการเอง กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่น และภาษาจีน สื่อสารในครอบครัว มีจำนวนของการรับฟังมาก เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

ตาราง 56 จำนวนและร้อยละของการชอบฟังรายการประเภทข่าวจากบุคคล ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้สื่อสาร / ชอบฟังข่าวจากบุคคล	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปนไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	9.3	4.3	7.4	6.7	12.8	7.0
	(5)	(6)	(2)	(9)	(6)	(28)
ชอบน้อย	7.4	7.2	3.7	6.1	2.1	6.0
	(4)	(10)	(1)	(8)	(1)	(24)
ชอบปานกลาง	14.8	22.6	14.8	18.2	23.4	19.7
	(8)	(31)	(4)	(24)	(11)	(78)
ชอบมาก	11.1	27.5	14.8	16.7	17.0	19.6
	(6)	(38)	(4)	(22)	(8)	(78)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4	38.4	59.3	52.3	44.7	47.7
	(31)	(53)	(16)	(69)	(21)	(190)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(54)	(138)	(27)	(132)	(47)	(398)

X^2 df . 16 = 20.4104 sig . 20

ตาราง 56 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคว์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการชอบฟังรายการประเภทข่าวจากบุคคล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ชอบฟังอยู่ในระดับมาก พบว่า กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทย มีจำนวนของการ

รับฟังมากที่สุด ร้อยละ 27.5 ที่เหลือมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ กลุ่มผู้ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนร้อยละ 17.0 กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวนร้อยละ 16.7 กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีน มีจำนวนร้อยละ 14.8 และกลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่น มีจำนวนร้อยละ 11.1 เป็นไปตามทิศทางของสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ สำหรับค่าร้อยละของความแตกต่างของความชอบฟังรายการประเภทข่าวจากบุคคล ในระดับมาก เป็นรายคู่ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 27.5 - 11.1 = 16.4 %d

2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 27.5 - 14.8 = 12.7 %d

3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 27.5 - 16.7 = 10.8 %d

4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย

   = 27.5 - 17.0 = 10.5 %d

5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 17.0 - 11.1 = 5.9 %d

6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน

   = 17.0 - 14.8 = 2.2 %d

7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 17.0 - 16.7 = 0.3 %d

8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 16.7 - 11.1 = 5.6 %d

9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 16.7 - 14.8 = 1.9 %d

10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น

    = 14.8 - 11.1 = 3.7 %d

ตาราง 57 จำนวนและร้อยละของการชอบฟังรายการประเภทข่าวจากส่วนกลาง ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้สื่อสาร / ชอบฟังข่าวจากส่วนกลาง	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปนไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	1.8	2.2	3.7	1.5	8.5	2.9
	(1)	(3)	(1)	(2)	(4)	(11)
ชอบน้อย	9.3	5.8	-	-	2.1	3.5
	(5)	(8)			(1)	(14)
ชอบปานกลาง	20.4	31.9	14.8	21.2	36.2	26.1
	(11)	(44)	(4)	(28)	(17)	(104)
ชอบมาก	11.1	21.7	22.2	25.0	8.5	19.8
	(6)	(30)	(6)	(33)	(4)	(79)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4	38.4	59.3	52.3	44.7	47.7
	(31)	(53)	(16)	(69)	(21)	(190)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(54)	(138)	(27)	(132)	(47)	(398)

X^2 df . 16 = 38.7229 sig . 00

ตาราง 57 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคว์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการชอบฟังรายการประเภทข่าวจากส่วนกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ชอบฟังอยู่ในระดับมาก พบว่า กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 25.0 ใกล้เคียงกับกลุ่มผู้ใช้ภาษาจีน มีจำนวนร้อยละ 22.2 และกลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทย มีจำนวนร้อยละ 21.7 ส่วนกลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่น มีจำนวนร้อยละ 11.1 และกลุ่มผู้ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 8.5 เท่านั้น ไม่เป็นไปตามทิศทางของสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ แม้ว่าจะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม สำหรับค่าร้อยละของความแตกต่างของความชอบฟังรายการประเภทข่าวจากส่วนกลาง ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 21.7 - 11.1 = 10.6 %d

2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 21.7 - 22.2 = -0.5 %d

3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 21.7 - 25.0 = -3.3 %d

4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย

   = 21.7 - 8.5 = 13.2 %d

5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 8.5 - 11.1 = -2.6 %d

6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน

   = 8.5 - 22.2 = -13.7 %d

7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 8.5 - 25.0 = -16.5 %d

8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 25.0 - 11.1 = 13.9 %d

9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 25.0 - 22.2 = 2.8 %d

10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น

    = 22.2 - 11.1 = 11.1 %d

ตาราง 58 จำนวนและร้อยละของการชอบฟังรายการประเภทข่าวจากสถานีเอง ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้สื่อสาร / ชอบฟังข่าวจากสถานีเอง	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปนไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	-	-	-	3.0	-	1.0
				(4)		(4)
ชอบน้อย	3.7	3.6	3.7	5.3	4.3	4.3
	(2)	(5)	(1)	(7)	(2)	(17)
ชอบปานกลาง	13.0	18.9	11.1	18.2	31.9	18.9
	(7)	(26)	(3)	(24)	(15)	(75)
ชอบมาก	25.9	39.1	25.9	21.2	19.1	28.1
	(14)	(54)	(7)	(28)	(9)	(112)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4	38.4	59.3	52.3	44.7	47.7
	(31)	(53)	(16)	(69)	(21)	(190)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(54)	(138)	(27)	(132)	(47)	(398)

X^2 df . 16 = 29.3787 sig . 02

ตาราง 58 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคว์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการชอบฟังรายการประเภทข่าวจากสถานีเอง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ชอบฟัง ในระดับมาก พบว่า กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนที่ชอบฟังมากที่สุด ร้อยละ 39.1 รองลงมามีจำนวนใกล้เคียงกัน คือกลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่น และกลุ่มผู้ใช้ภาษาจีน มีจำนวนเท่ากันร้อยละ 25.9 กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวนร้อยละ 21.2 และกลุ่มผู้ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 19.1 เท่านั้น ไม่เป็นไปตามทิศทางของสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ แม้ว่าจะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม สำหรับค่าร้อยละของความแตกต่างของความชอบฟังรายการประเภทข่าวจากสถานีเอง ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 39.1 - 25.9 = 13.2 %d

2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 39.1 - 25.9 = 13.2 %d

3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 39.1 - 21.2 = 17.9 %d

4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย

   = 39.1 - 19.1 = 20.0 %d

5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 19.1 - 25.9 = -6.8 %d

6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน

   = 19.1 - 25.9 = -6.8 %d

7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 19.1 - 21.2 = -2.1 %d

8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 21.2 - 25.9 = -4.7 %d

9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 21.2 - 25.9 = -4.7 %d

10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น

    = 25.9 - 25.9 = 0.0 %d

การทดสอบสมมติฐานย่อยข้อที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับประเภทของเนื้อหาข่าวที่รับฟัง เนื้อหาของข่าวมี 3 ประเภท คือ ข่าวในประเทศ ข่าวต่างประเทศ และข่าวทั่วไป

ประเภทเนื้อหาของข่าวในประเทศนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในสมมติฐานย่อยว่า ในกลุ่มที่รับฟังข่าวในประเทศ อยู่ในระดับมาก มีจำนวนของผู้ที่ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัวมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

ประเภทเนื้อหาของข่าวต่างประเทศ ผู้วิจัยได้กำหนดทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในสมมติฐานย่อยว่า ในกลุ่มที่รับฟังข่าวต่างประเทศ อยู่ในระดับมาก มีจำนวนของผู้ที่ใช้ภาษามลายูถิ่นและภาษาจีนสื่อสารในครอบครัวมาก เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

ประเภทเนื้อหาของข่าวทั่วไป ผู้วิจัยได้กำหนดทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในสมมติฐานย่อยว่า ในกลุ่มที่รับฟังข่าวทั่วไป อยู่ในระดับมาก มีจำนวนของผู้ที่ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทยและภาษาจีน สื่อสารในครอบครัว มาก เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

ตาราง 59 จำนวนและร้อยละของความชอบเนื้อหาข่าวในประเทศของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้สื่อสาร / ชอบฟังข่าวในประเทศ	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปนไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ชอบ	-	-	-	0.7	2.1	0.6
				(1)	(1)	(2)
ชอบน้อย	1.9	0.7	-	-	4.3	1.0
	(1)	(1)			(2)	(4)
ชอบปานกลาง	15.4	17.0	14.8	14.4	25.5	16.8
	(8)	(23)	(4)	(19)	(12)	(66)
ชอบมาก	23.1	43.0	25.9	32.6	23.4	33.3
	(12)	(58)	(7)	(43)	(11)	(131)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	59.6	39.3	59.3	52.3	44.7	48.3
	(31)	(53)	(16)	(69)	(21)	(190)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(52)	(135)	(27)	(132)	(47)	(398)

X^2 df . 16 = 25.5093 sig . 06

ตาราง 59 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคว์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับความชอบเนื้อหาข่าวในประเทศ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และเมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ชอบฟังเนื้อหาข่าวในประเทศ อยู่ในระดับมากนั้น มีจำนวนผู้ที่ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว เกือบจะน้อยที่สุด คือ จำนวนร้อยละ 23.4 เท่านั้น ใกล้เคียงกับผู้ใช้ภาษามลายูถิ่น มีร้อยละ 23.1 และใช้ภาษาจีน มีร้อยละ 25.9 ในขณะที่ผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทย มีจำนวนมากที่สุด

ร้อยละ 43.0 และกลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวนร้อยละ 32.6 สำหรับค่าร้อยละของความแตกต่างของความชอบฟังเนื้อหาข่าวในประเทศ ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 43.0 - 23.1 = 19.9 %d

2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 43.0 - 25.9 = 17.1 %d

3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 43.0 - 32.6 = 10.4 %d

4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย

   = 43.0 - 23.4 = 19.6 %d

5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 23.4 - 23.1 = 0.3 %d

6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน

   = 23.4 - 25.9 = -2.5 %d

7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 23.4 - 32.6 = -9.2 %d

8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 32.6 - 23.1 = 9.5 %d

9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 32.6 - 25.9 = 6.7 %d

10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น

    = 25.9 - 23.1 = 2.8 %d

ตาราง 60 จำนวนและร้อยละของความชอบฟังเนื้อหาข่าวต่างประเทศของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้สื่อสาร / ชอบฟังข่าวต่างประเทศ	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปนไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ชอบ	-	1.5	-	3.0	6.4	2.3
		(2)		(4)	(3)	(9)
ชอบน้อย	9.4	11.1	11.1	4.5	17.0	9.4
	(5)	(15)	(3)	(6)	(8)	(37)
ชอบปานกลาง	24.6	32.5	11.1	22.8	25.5	25.9
	(13)	(44)	(3)	(30)	(12)	(102)
ชอบมาก	7.5	15.6	18.5	17.4	6.4	14.2
	(4)	(21)	(5)	(23)	(3)	(56)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	58.5	39.3	59.3	52.3	44.7	48.2
	(31)	(53)	(16)	(69)	(21)	(190)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(53)	(135)	(27)	(132)	(47)	(394)

X^2 df . 16 = 27.7086 sig . 03

ตาราง 60 แม้ว่าภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัวจะมีความสัมพันธ์กับความชอบฟังเนื้อหาข่าวต่างประเทศ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่รับฟังข่าวอยู่ในระดับมาก พบว่า กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนมีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 18.5 ใกล้เคียงกับกลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวนร้อยละ 17.4 ในขณะ ที่กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่น มีเพียงร้อยละ 7.5 เท่านั้น ซึ่งทิศทางของความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ สำหรับค่าร้อยละของความแตกต่างของความชอบฟังเนื้อหาข่าวต่างประเทศ ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 15.6 - 7.5 = 8.1 %d

2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 15.6 - 18.5 = -2.9 %d

3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 15.6 - 17.4 = -1.8 %d

4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย

   = 15.6 - 6.4 = 9.2 %d

5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 6.4 – 7.5 = -1.1 %d

6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน

   = 6.4 – 18.5 = -12.1 %d

7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 6.4 – 17.4 = -11.0 %d

8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 17.4 – 7.5 = 9.9 %d

9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 17.4 - 18.5 = -1.1 %d

10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น

    = 18.5 - 7.5 = 11.0 %d

ตาราง 61 จำนวนและร้อยละของความชอบฟังเนื้อหาข่าวทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้สื่อสาร / ชอบฟังข่าวทั่วไป	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปนไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ชอบ	-	-	-	1.4	-	0.6
				(2)		(2)
ชอบน้อย	3.7	-	7.4	2.3	2.1	2.0
	(2)		(2)	(3)	(1)	(8)
ชอบปานกลาง	5.7	12.6	11.1	11.4	23.4	12.4
	(3)	(17)	(3)	(15)	(11)	(49)
ชอบมาก	32.1	48.1	22.2	32.6	29.8	36.8
	(17)	(65)	(6)	(43)	(14)	(145)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	58.5	39.3	59.3	52.3	44.7	48.2
	(31)	(53)	(16)	(69)	(21)	(190)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(53)	(135)	(27)	(132)	(47)	(394)

X^2 df . 16 = 30.5883 sig . 01

ตาราง 61 พบว่าภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความชอบฟังเนื้อหาข่าวทั่วไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และข้อมูลที่ปรากฏในกลุ่มที่รับฟังข่าวทั่วไป อยู่ในระดับมากนั้น ยืนยันได้ว่า เป็นไปตามสมมติฐานย่อย ที่ได้กำหนดไว้ว่า ผู้ที่รับฟังข่าวทั่วไปอยู่ในระดับมากนั้น มีจำนวนของผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทย และกลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทยสื่อสารในครอบครัว มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น สำหรับค่าร้อยละของความแตกต่างของความชอบฟังเนื้อหาข่าวทั่วไป ในระดับมาก เป็นรายคู่ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 48.1 - 32.1 = 16.0 %d

2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 48.1 - 22.2 = 25.9 %d

3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 48.1 - 32.6 = 15.5 %d

4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย

   = 48.1 - 29.8 = 18.3 %d

5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 29.8 - 32.1 = -2.3 %d

6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน

   = 29.8 - 22.2 = 7.6 %d

7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 29.8 - 32.6 = -2.8 %d

8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 32.6 - 32.1 = 0.5 %d

9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 32.6 - 22.2 = 10.4 %d

10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น

    = 22.2 - 32.1 = -9.9 %d

สรุปการทดสอบสมมติฐานย่อยข้อที่ 6 พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความชอบในการรับฟังเนื้อหาข่าวทั่วไป ตามทิศทางของสมมติฐานที่กำหนดไว้ และสัมพันธ์กับความชอบในการรับฟังเนื้อหาข่าวต่างประเทศ โดยไม่เป็นไปตามทิศทางของสมมติฐานที่กำหนดไว้ แต่ไม่สัมพันธ์กับความชอบฟังเนื้อหาข่าวในประเทศ

การทดสอบสมมติฐานย่อยข้อที่ 7 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่รับฟัง สมมติฐานในข้อนี้เป็นเพียง สมมติฐานเชิงพรรณนาในแบบธรรมดาเท่านั้น

ตาราง 62 จำนวนและร้อยละของช่วงเวลารับฟังข่าวที่เสนอช่วงเช้าทางสถานีวิทยุของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้สื่อสาร / ชอบฟังข่าวช่วงเช้า	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปนไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	13.0	12.3	3.7	14.4	23.4	13.8
	(7)	(17)	(1)	(19)	(11)	(55)
รับฟังน้อยน้อย	5.5	8.0	-	7.6	4.3	6.5
	(3)	(11)		(10)	(2)	(26)
รับฟังปานกลาง	9.3	13.0	14.8	6.8	8.5	10.1
	(5)	(18)	(4)	(9)	(4)	(40)
รับฟังมาก	14.8	28.3	22.2	18.9	19.1	21.9
	(8)	(39)	(6)	(25)	(9)	(87)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4	38.4	59.3	52.3	44.7	44.7
	(31)	(53)	(16)	(69)	(21)	(190)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(54)	(138)	(27)	(132)	(47)	(398)

X^2 df . 16 = 21.1121 sig . 17

ตาราง 62 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคว์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับของการรับฟังข่าวทางวิทยุในช่วงเวลาเช้า ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่รับฟังข่าวช่วงเวลาเช้า ในระดับมาก พบว่า กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 28.3 รองลงมาเป็นกลุ่มผู้ใช้ภาษาจีน มีจำนวนร้อยละ 22.2 กลุ่มผู้ใช้ภาษาไทย มีจำนวนร้อยละ 19.1 กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวนร้อยละ 18.9 และกลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นมีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 14.8 ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่างของการรับฟังข่าวทางวิทยุในช่วงเวลาเช้า ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 28.3 - 14.8 = 13.5 %d

2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 28.3 - 22.2 = 6.1 %d

3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 28.3 - 18.9 = 9.4 %d

4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย

   = 28.3 - 19.1 = 9.2 %d

5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 19.1 – 14.8 = 4.3 %d

6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน

   = 19.1 – 22.2 = -3.1 %d

7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 19.1 – 18.9 = 0.2 %d

8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 18.9 - 14.8 = 4.1 %d

9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 18.9 - 22.2 = -3.3 %d

10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น

    = 22.2 - 14.8 = 7.4 %d

ตาราง 63 จำนวนและร้อยละของช่วงเวลารับฟังข่าวที่เสนอช่วงบ่ายทางสถานีวิทยุ ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้สื่อสาร / ชอบฟังข่าวช่วงบ่าย	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปนไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	5.6	20.3	11.1	19.7	19.1	17.3
	(3)	(28)	(3)	(26)	(9)	(69)
รับฟังน้อย	11.1	8.0	3.7	6.8	4.3	7.3
	(6)	(11)	(1)	(9)	(2)	(29)
รับฟังปานกลาง	16.6	22.4	7.4	6.8	17.0	14.9
	(9)	(31)	(2)	(9)	(8)	(59)
รับฟังมาก	9.3	10.9	18.5	14.4	14.9	12.8
	(5)	(15)	(5)	(19)	(7)	(51)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4	38.4	59.3	52.3	44.7	47.7
	(31)	(53)	(16)	(69)	(21)	(190)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(54)	(138)	(27)	(132)	(47)	(398)

X^2 df . 16 = 27.8617 sig . 03

ตาราง 63 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคว์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับระดับของการรับฟังข่าวทางวิทยุที่เสนอช่วงบ่าย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่รับฟังข่าวในระดับมาก พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 18.5 รองลงมา เป็นกลุ่มผู้ใช้ภาษาไทย มีจำนวนร้อยละ 14.9 กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวนร้อยละ 14.4 กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทยมีจำนวนร้อยละ 10.9 และกลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่น มีน้อยที่สุด จำนวนร้อยละ 9.3 เท่านั้น ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่างของการรับฟังข่าวทางวิทยุในช่วงเวลาบ่าย ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 10.9 - 9.3 = 1.6 %d

2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 10.9 - 18.5 = -7.6 %d

3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 10.9 - 14.4 = 3.5 %d

4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย

   = 10.9 - 14.9 = -4.0 %d

5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 14.9 - 9.3 = 5.6 %d

6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน

   = 14.9 - 18.5 = -3.6 %d

7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 14.9 - 14.4 = 0.5 %d

8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 14.4 - 9.3 = 5.1 %d

9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 14.4 - 18.5 = -4.1 %d

10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น

    = 18.5 - 9.3 = 9.2 %d

ตาราง 64 จำนวนและร้อยละของช่วงเวลารับฟังข่าวที่เสนอช่วงค่ำทางสถานีวิทยุ ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้สื่อสาร / ชอบฟังข่าวช่วงค่ำ	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปนไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	20.3	23.9	33.3	18.2	27.6	22.7
	(11)	(33)	(9)	(24)	(13)	(90)
รับฟังน้อย	1.9	8.0	-	6.8	6.4	6.0
	(1)	(11)		(9)	(3)	(24)
รับฟังปานกลาง	11.1	8.0	-	6.8	4.3	7.0
	(6)	(11)		(9)	(2)	(28)
รับฟังมาก	9.3	21.7	7.4	15.9	17.0	16.6
	(5)	(30)	(2)	(21)	(8)	(66)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4	38.4	59.3	52.3	44.7	47.7
	(31)	(53)	(16)	(69)	(21)	(190)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(54)	(138)	(27)	(132)	(47)	(398)

X^2 df .16 = 21.6997 sig . 15

ตาราง 64 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคว์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการรับฟังข่าวทางสถานีวิทยุที่เสนอในช่วงค่ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่รับฟังข่าวในระดับมาก พบว่า มีจำนวนใกล้เคียงกัน ใน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทย มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 21.7 รองลงมาเป็นกลุ่มผู้ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนร้อยละ 17.0 กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวนร้อยละ 15.9 ส่วนกลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่น มีจำนวนร้อยละ 9.3 และกลุ่มผู้ใช้ภาษาจีน มีจำนวนร้อยละ 7.4 สำหรับค่าร้อยละของความแตกต่างของการรับฟังข่าวทางวิทยุที่เสนอในช่วงค่ำ ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 21.7 - 9.3 = 12.4 %d

2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 21.7 - 7.4 = 14.3 %d

3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 21.7 - 15.9 = 5.8 %d

4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย

   = 21.7 - 17.0 = 4.7 %d

5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 17.0 - 9.3 = 7.7 %d

6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน

   = 17.0 - 7.4 = 9.6 %d

7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย

   = 17.0 - 15.9 = 1.1 %d

8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น

   = 15.9 - 9.3 = 6.6 %d

9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน

   = 15.9 - 7.4 = 8.5 %d

10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น

    = 7.4 - 9.3 = -1.9 %d

สรุปผลการทดสอบ สมมติฐานย่อยที่ 7 พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์เฉพาะกับระดับของการรับฟังข่าวในช่วงบ่าย เท่านั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับของการรับฟังข่าวในช่วงเวลาเช้าและเวลาค่ำ